

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

AUTO-(MOBIL)
- Krajina Nebděllosti -

Agáta Slámová

Plzeň 2021

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Sochařství, specializace Socha a prostor

Bakalářská práce

AUTO-(MOBIL)
- Krajina Nebděllosti -

Agáta Slámová

Vedoucí práce:

doc. MgA. Benedikt Tolar
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2021

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Agáta SLÁMOVÁ**
Osobní číslo: **D18B0001P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Sochařství, specializace Socha a prostor**
Téma práce: **AUTO-(MOBIL)**
Téma práce anglicky: **AUTO-(MOBIL)**
Zadávací katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Tvůrčí záměr:

Za pomoci spánku pátrat po dalekých hranicích podvědomí intuice a automatismu v nás. Zaznamenat lidský pohyb po spací ploše, tedy v soše.

Způsob realizace:

Kombinovaná technika, dřevo, hlína, igelity, lidské tělo.

Cíl:

Nahlédnout do podvědomí našeho těla a odnést si jakýsi suvenýr v podobě otisku. Přednést pak divákovi mé závěry v podobě těchto samovolně vzniklých soch.

Předpokládaný charakter výstupu:

Několik desek či kvádrů 2x2 m + další výstupy celého procesu tvorby.

Rozsah průvodní zprávy: minimálně 10 normostran.

Rozsah teoretické části: **min. 10 normostran textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

SACKS, Oliver. Migréna. Praha: dybbuk, 2012. ISBN 978-80-7438-051-8.
VÁCHAL, Josef. Kázání proti hříchu spěšnosti ad calendas graecas. Praha: Pragma, 2012. ISBN 978-80-7349-334-9.
PRATCHET, Terry. Mort. Praha: TALPRESS, 2007. ISBN 80-85609-55-X.
KAVKA, Franz. Proměna. Praha: Nakladatelství Franze Kafky, 2013. ISBN 978-80-86911-40-3.
NIETZSCHE, Friedrich. Tak pravil Zarathustra. Praha: DOBROVSKÝ s. r. o., 2018. ISBN 978-80-7390-097-7.
HEANEROVÁ, Martica K. Orgasmus pokaždé. Ostrava: OLDAG, 1996. ISBN 80-85954-14-1.

Vedoucí bakalářské práce: **Doc. MgA. Benedikt Tolar**
Katedra výtvarného umění

Oponent bakalářské práce: **Doc. MgA. Luděk Míšek**
Katedra výtvarného umění

Datum zadání bakalářské práce: **31. října 2020**

Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2021**

Dle rozhodnutí č. j. 2 cv 00 6645/2021
stanoven nový termín odevzdání BP/DP. 30. 7. 2021

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

V Plzni dne 31. října 2020

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samoattně
a použila jen uvedených pramenů a literatury.

V Plzni, Červenec 2021

.....

podpis autorky

Děkuji

Všem, kteří mne podporovali a podíleli se na celém procesu tvorby díla. Dále děkuji vedoucímu mé práce doc. MgA. Benediktu Tolarovi, za výzvu, jež přede mne předložil, za vytrvalost a zkušenosti jež mi předal. Významný dík patří Marii Sedelmayerové za dokonalé vyjádření mojí práce v dalších formách fotografických a filmařských.

Především a nejhlavněji však děkuji Hugu Davidu Wirthovi za nevyjádřitelnou ochotu, víru a sílu s jakou mi pomáhal a spolupracoval.

Věnováno Všem, kteří na místě největšího blaha, zažili ta největší muka

a

Tantreleomorovi

OBSAH

ÚVOD.....	7
1. PROLOG.....	8
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	11
3. CÍL PRÁCE.....	13
4. PROCES PŘÍPRAVY.....	14
5. PROCES TVORBY.....	15
6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKACE A POPIS DÍLA.....	17
7. SILNÉ A SLABÉ STRÁNKY DÍLA.....	18
8. ZÁVĚR.....	19
9. RESUME.....	20
10. SEZNAM PŘÍLOH.....	21
11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	22

ÚVOD

Bylo to nutkání, jakýsi vnitřní popud, proč. Zpočátku jsem nevěděla, z jakých důvodů se chci nořit do hlíny, pracovat přímo se svým tělem, tvořit otisk pomyslné postele, pracovat se spánkem a tím se dotýkat všech možných oborů. Samozřejmě se jich celý život třeba jen trochu dotýkám, (*psychologie, neurologie, hypnopatologie, sociální vědy, kolektivní vědomí, sny, zdraví těla, zdraví duše..*) bylo mi ovšem jasné, že to není ta skutečná hnací síla. Snažila jsem se v průběhu tvorby, jež se pro mne stávala stále osobnější, odhalit původní příčinu této touhy. Nakonec se okolnosti seběhly a mně začalo být jasné, že nemohu být neupřímná v této práci, ani sama před sebou.

Od 8 let trpím neurologickou poruchou. Poutá mne na lůžko, či jiné blízké místo bezpečí. Oficiálně je diagnostikována jako Komplikovaná migréna s aurou. Pro mnoho lidí neznámá, či mylně přijímaná. Pro lékaře záhadná, neprobádaná, neuchopitelná.

Pro mne odzbrojující.

Od dětství jsem záchvaty, s touto nemocí spojené odmítala, jako něco co není mojí součástí, nazývala jsem je Tantreleomor, Světloňoš temnoty, neznámá osoba, která se se mnou snaží spojit a způsobuje "zkratky" mého procesoru, mého mozku.

Nebyla jsem doposud schopna o této záležitosti otevřeně hovořit, byť jsem po tom toužila. Nevím zda je ten pravý čas a možná, že skutečně není, a dost možná, to nebude vůbec pochopeno, přijato. Ovšem, právě k tomu mne práce, kterou jsem započala v létě 2020, pomalu směřovala.

Jak zpracovat tak osobní a dlouho zamlčované téma? Rozhodla jsem se, přes velmi nepříjemné pocity s tím spojené, být otevřená a vyjavit vše, co k této práci vedlo. Prosím o shovívavost při čtení tohoto textu, jež má být oficiální zprávou a tou také je, ovšem s velmi osobním zabarvením, neboť jakékoliv jiné, by bylo zapřením celé práce jako takové.

Pro pochopitelnost textu a událostí, jež popisují, jsem rozdělila text do dvou částí. Ty, které jsou klasickým písmem a zarovnané do bloku jsou texty popisující vývoj a proces mé tvorby. Proti tomu je text psaný kurzívou a částečně nacházející se v pravé části textového bloku, ten zobrazuje události dění v mé hlavě.

PROLOG

V pokoji bylo šero, ale ne tolik, aby nebylo vidět co se odehrálo. Matka sotva stojíce, hledí nevěřičně na svá robátka...

Dítka s pohledem matčiným natahují a v posledních chvílích, se snaží ukryt důkaz hrůzný, co usvědčí je brzy z činu jež spáchala.

Židle poklidně stojí vprostřed místnosti, je klidná, přesto, že její existence byla přeměněna.

V rohu místnosti čtvero tub od indulóny, naprosto vyštavených, spočinulo.

Paprsek slunce proniká pomalu oknem a protíná přítmi pokoje.

Židle září, dokonale hydratována.

světlonoš temnoty kradmo kráčí

Tak, to byl jeden z mých prvních výtvarných počinů, na něž si pamatuji.

Dalším, který považuji za stěžejní, se stala celoživotní performance, lovení zeleniny z polévky mýma ručičkami. Performance skončila cca v 8 letech, kdy mi ve škole řekli, že je to nevhodné. Asi o 5 let později, jsem si totéž sama uvědomila, když jsem viděla někoho jiného provádět podobnou uměleckou činnost. O dalších 8 let později, to jest teď, mi to připadá naopak naprosto vhodné a k podobným činům opět inklinuji.

Další a další přicházely záhy, záhony zryté, rty zmalované, malby počmárané, čáry zohýbané, ohyby zhrnatělé, hrany přehnané, přehánky a zase slunečno a tak, a taky jsem se ve všem ráda patlala.

světlonoš temnoty nohy smáčí

Studium na zuš, kde jsem se náhodou ocitla v rukou, s prominutím, lehce bláznivého vedení Ivany Junkové a Jana Slovenčíka. Partnerská výtvarná dvojice. Zmiňuji to proto, že Honza neměl příliš vloh na to, učit dítka, avšak jeho nekonvenční a trochu hrubý přístup, mě navnadil na svobodu, kterou umění skýtá. Současně mne směřoval k sochařství neb mé choutky sledoval a podporoval. *Děkuji*

světlonoš temnoty se snesl bez hlasu

Střední umělecká škola Václava Hollara.

Socha, fotka, malba, kresba, grafika, taktika, matika, čeština, písmo, somo, dum, dům, um, čum.

Zadání, úkoly, hodnocení, plnění, naplnění, snění, se mění, není, a zase je.

Krom úkolů jsem si začala dělat 'sochy'.

Bráno jako brána někam pryč, prostor pro prach a pro mě.

Hlína mě uklidňuje.

Konstrukce zaměstnává.

Hra se slovy, slova s hrou,

prostory osloví spíš uhranou,

na hraně hlasím se, nevidím kam,

břehy jež vyhlížím, jsou to co znám.

neznám nic.

kdo je to, bádám. co je to, váhám

Po kontejnerech hledám materiály, do ranních hodin lepím skla, tahám nářadí, maluji, kreslím, modeluji skici. Fascinuje mne pohyb, nikdy nic není statické. Fascinuje mě emoce, na chvíli vše zastavit a prožívat ten okamžik skrze současnost i budoucnost, hluk, barva, prostor, sbíhají se v pohybu, v emoci. Zachycuji absurdity kolem sebe, to jak zahlédnu stín periferním viděním, to jak hluk aut a města zastihuje jeho tvrdou podobu, to jak se věci mají a nemají tak, jak nás učí.

diagnóza, neurologická disfunkce neznámého původu

nevím co to je, kdo to je, kdy přijde zas

Prolétám kolem všeho. Umění mne přitahuje, pohlcuje jako nebezpečné hlubiny. Vidím díla, jenž ukazují svět tak, jak ho vidí i můj *mozek*, John Baldessari, Ernst Ludwig Kirchner, Paul Cézanne, Barnett Newman, Michelangelo Buonarrotti, surrealismus, futurismus, expresionismus, věřím, že tam se nachází vysvětlení, pochopení, rozuzlení, *bezpečí?* Dlouhou dobu jsem přesvědčena, že nemohu uspět v reálném světě, mezi reálnými lidmi s reálným časem. Umění je paralelní svět kde mohu existovat tak jak jsem, protože i jiní, zde existovali, existují. Hltám životopisy, autobiografie, básně, ve všem *to* rezonuje, viděli skutečně svět jinak, než je obecnou pravdou a jak se naučit správně vyjádřit co vidím, jak vnímám?

Může to někdo někoho naučit?

Vydávám se hledat.

*Nic tě nezastaví
kdy přijdeš znovu, světloňši?*

Měla bych na to být zvyklá. Nejsem. Jak by člověk mohl.

Nevím co to je.

Město, ulice. Levá, pravá. Počkat..... jsou obráceně. Hledím na své ruce. Poznám to.

Ruce se zaměnili, a brzy, brzy nebude ani jedna z nich...

Rozhlédnu se kolem sebe, lidi, auta, světla, všechno pomalu mizí, kam?

Bílo-stříbřité prázdno.

Obrysy skleněného města, odkud pochází můj přítel světloňš.

Vše se rozpadá, tváře lidí neudrží tvar, oči mizí, každá polovina úst se pohybuje jinak, auta, silnice, lampy, stromy, chaoticky se vpíjí jedno do druhého.

Jdu já a moje tělo, jdeme.

Uložím nás tady, hluk se rozlihá, ale neodpovídá času, snažím se rozpoznat prostor. Narážíme do všeho kolem, dveře jsou příliš malé, co je to za dveře?! Nedá se projít mezi stromy. Schody jsou příliš komplikované.

Ruce neotevřou

Oči nepovedou

Hlas neřekne

Jazyk nepolkne

Nohy nedojdou

Uši neuslyší

Kůže se rozpadá

Svět mizí

672 dní, téměř dva roky života, dostat tělo a sebe do bezpečí, nejlépe postel, kde setrvá než nám bude umožněno dovolna se navracet zpět.

Návrat do cizího, nic nepoznávám, včetně mě samotné ... na místě spočinutí nechám vše.

Zmítám se mezi konstrukcí, konceptem a emocí, ta začíná být významější a významější.

Mé začátky – přemýšlení, mnohdy až vyhrocená vykonstruovanost. Koncepty všude kolem mne, mne však začínají nudit, vnímám, že tohle nestačí a už vůbec to není ztělesnění umění, které vyjadřuje člověka a odráží prožívání celé společnosti. Díla jako 'Heavengate for flies' nebo 'Atavismus' jsou snahou o pocitovost, ovšem má neustálá zarputilost neprojevit se, mít nad tím kontrolu, mne stále strhává jiným směrem. 'Studie sociálních funkcí', je odrazem mého uzamčení intuice, pocitovosti, jedná se o čistě analytické dílo.

Zabředávám k neurologii, vědě, pevným a daným věcem v našem životě, sleduji pitvy a pročítám rozhovory s pacienty, současně mne táhne nehmotno, duchovno, kde možná spíše naleznou podstatu.

Další díla se stále více obrací do mne, hledám správný výraz, způsob projevu, podstatu sebe i mého okolí. Zpětně si uvědomuji touhu vložit diváka přímo do díla. Ovšem pokud se myšlenka nevyjádří správně, je nepřenositelná. Toužím okolí vyjevit, co se skutečně odehrává, vtáhnout je i sebe do prostoru mezi lebečními stěnami.

TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Téma auto-mobil, jež jsem si zvolila, se mi jevilo jako skvělá slovní hříčka ve své konkrétnosti současného užívání.

Dle mě, dle obecného jazyka, zkratka auto.

Dle wikipedie ¹

„Slovo automobil (zastarale kolojezd) pochází z *άυτο* („áuto“), samostatně a latinského *mobilis* ve významu pohyblivý. Často se používá zkrácený tvar *auto*, ve starší češtině byl rovněž užíván doslovný překlad slova *automobil* – *samohyb*.“

Navodilo mi otázku automatismu, a nasměrovalo mne cestou mého největšího strachu, propsat to, do mého umění, vložit sebe samu v plné míře do vnějšího prostoru.

Dle abz.slovníku ²

„Automatismus - účelné i neúčelné dovednosti, stereotypní aktivity, návyky i zlovyky, a to např. v řeči, mimice, pantomimice, gestikulaci, pohybech ve spánku, myšlení, sociálním jednání“

Fascinovala mne ta chvíle, kdy se zvednete a hledíte sami na sebe, tam na zemi, na té posteli. Také jsem pár otisků v krajině zanechala, na čundrech, festivalech, na pláži, nebo prostě jen tak nahodile.

V posteli po 12-ti hodinovém záchvatu, tam za mnou vždy zůstalo mnoho.

Čas, jež jsem nikdy neprožila a přitom jsem to cítila, všechno.

Kusy bytosti, bytosti z mysli a kostí

světloňoši, už tuším

Pocit pohledu na prázdné místo, kde mé tělo leželo byl tajuplný, dechberoucí, neuchopitelný, děsivý.

Otisky, jako způsob projevu člověka, či později v umění jsou tu již od pradávna viz. otisky a obrysy rukou v jeskyních staré až 45 000 let³, např. Cueva de las Manos

Vyhledávala a zkoumala jsem díla, která se touto tematikou zabírala a jakým způsobem byla tato tematika zpracována, např. Anou Mendieta a jejími siluetami těla, Yvesem Kleinem, Evou Kmentovou, jejíž Lidské vejce je mi jedním z nejbližších děl, vůbec.

Současně víc a víc narážím na problematiku neustálého všudy přítomného dělení duše a těla, emoce a racionality. Kdo se jak moc dokáže ovládat, kdo jak se dokáže vyjádřit osobně i v díle, kdo jak dokáže zvládat svůj život, kdo to neumí, komu se nechce. Na koho je větší nátlak? Kdo jaký je a jak moc to je schopen ovládnout či úplně změnit? Do jaké míry je to vše v nás zakódované a my nad tím nemáme žádnou moc? Nad čím vůbec...

Existuje objektivní tvrzení ohledně vztahu vědomí a nevědomí? Já říkám že ne, a vydávám se najít pomyslnou hranici, leč tuším že neexistuje.

Jsem tedy automobil,

neboli objekt samovolného pohybu, použiji svůj vlastní automatismus k experimentu, zaznamenám pohyb spícího těla.

Kde je a co znamená nevědomí a vědomí.

Zhmotním to, co zanechávám, to, co je pro mne strach.

myslím, že má taky strach

CÍL PRÁCE

Vyspat se v hlíně a zažít, co to udělá.

Propátrat a pohrát si se vztahem těla fyzického a jeho vědomí i nevědomí. Zaznamenat tělesnost a její chování v čase do jednoho momentu. Odhalit zda dle pohybu spícího těla viděti lze do duše člověka. Zda lze tuto souvislost zaznamenat. Pohlédnou za hranice intuice, do podvědomí našeho těla a odnést si jakýsi suvenýr v podobě otisku.

Přednést pak divákovi mé poznatky ve formě samovolně vzniklých soch.

Zachytit prázdný prostor, jež je plný čehosi nepopsatelného.

poznat a přijmout

Zvolila jsem bílou barvu, jelikož se jedná o citový záznam v hmotě, nechtěla jsem aby různé barvy vyvolávaly různou pocitovost, práce měla být čistá a neutrální.

Během práce jsem se také rozhodla, že je pro mne stěžejní, aby byla vidět 'záda' sochy. Dlouho jsem to sama nechápala a nebyla schopna obhájit. Je to z toho důvodu, že to je ta část, kdy člověk hledí na místo kde spal, ta část kdy je člověk bdělí a všmu rozumí, nachází se v racionálním logickém světě, ne ve snu jako tomu je během noci. Tyto odlitky nejsou reliéfem, jsou prostorem mezi bděním a sněním a tento prostor má zkrátka dvě strany.

PROCES PŘÍPRAVY

Kdokoliv kdo usnul kdy někde ve škarpě, na louce, trávníku, hlíně, posteli... zanechal za sebou otisk.

A to je můj moment zájmu.

Na podzim roku 2020 jsem se rozhodla prostor spánku-nebdělosti, a toho co po něm fyzicky zůstane, prozkoumat pro účely bakalářské práce.

Začala jsem...

...ve Dvércích.

Odstěhovala jsem jídelní stůl a postavila uprostřed kuchyně v naší malé chaloupce koráb na tuto plavbu skrze sny - Dřevěnou postel 180 x 200 cm, kterou jsem vyplnila kaolinem natěženým do kýblů a barelů v nedalekém kaolinovém lomu. *ahoj světlonoši* Kaolin jsem hodiny ručně i nožně promíchávala a prošlapávala aby získal adekvátní konzistenci, nakonec se podařilo a já mohla poprvé ulehout. Kaolin byl chladný a lepivý, ovšem to hlavní bylo dokonalé, sice propsání těla, končetin i tváře do jeho povrchu a struktury. ⁴⁻⁷

jen tak se objeví snad vám to nevadí

Z této první zkoušky jsem si odnesla poučení o nutném oddělení těla a "hladiny" hlíny nejlépe pružným tenkým igelitem, který v co nejmenší míře naruší kontakt těla s hlínou. Taktéž nutnost běžných postelových předmětů jako je peřina či deka, ale i sklenice s vodou.

Jelikož byla struktura kaolinového jílu jež jsem byla schopna sama natěžit příliš hrubá (jemnější byl v bažinách), rozhodla jsem se pro koupi sochařského jílu, který si míchá autor sám.

Ve Dvércích také proběhla první zkouška odlívání. Nezdařeno. Neboť nebylo možno oddělit sádrový odlitek o rozměrech 100 x 100 cm od kaolinové postele. Byl příliš 'přicucnutý'.

Další poznatek – rozkládání bude 'mordor', neboli nutno vymyslet jak odlitek v celé velikosti rozložit.

PROCES TVORBY

Prvním předpokladem zdárného tvoření bylo určit místo, kde bude prostor, teplo, a následná možnost několik set kilový odlitek oddělit od pod tlakem přilepené postele a rozložit.

Pokračovala jsem....

.....v Plzni.

Nastal tedy rozklad, převoz a opětovný sklad mé postele do prostoru nového sochařského ateliéru v DEPO 2015. Bylo třeba utěsnit případné úniky tepla z místnosti, také jsem si pro jistotu mého zdraví postavila v ateliéru z netkané textilie a malířského igelitu 'stan', do kterého jsem postel obohacenou o mohutná kolečka, která usnadňovala manipulaci, umístila.

Začalo se se samotnou přípravou postele a jílu. Postel je vystlaná netkanou textilií pro izolaci, ta je následně překryta igelitem, ten brání průniku vody a jílu skrz postel.⁸ Jíl byl pořízen v sypké podobě a následně míchán s vodou pro dosažení správné konzistence, tedy dostatečné kompaktnosti a zároveň měkkosti. Pro míchání jsem používala míchadla na maltu a později, při dosažení vyšší hustoty, jsem ručně stavěla věžičky, jež se osvědčili již u kaolinu. Takto jsem připravila přes 600 kg sochařské hlíny. Naneštěstí v této době byla v DEPU odpojena voda a musela jsem pro ni chodit na druhý konec bývalé autobusové haly.

Jíl byl hotov.

Za pomoci latí a zednické špachtle jsem 'hladinu' vyrovnala do naprosté *světloň* roviny a hladkosti. Připravenou hlínu jsem pokryla nejtenčím malířským igelitem tak, aby nebyl zvrásněn a byl vyhnán veškerý vzduch do poslední bublinky.⁹

Pár piv, vonná tyčka, čelovka, deka, peřina, voda, vytopeno na třicet, zalepit dveře stanu a jde se spát.

Ráno

Vstanu, zvláštní pocit. Jakoby bylo vše intenzivnější, cítím vlákna svého svetry i kamínky pod podrážkou bot, páteř je protáhlá. Mysl uzemněná. Tělo se jakoby vznáší.

Ještě než se podívám jak to vlastně dopadlo, udělám si zápis.¹⁰ Situace před, co se dělo v průběhu a situace po.

Sen, mysl, pocit, tělo.

Odkryji peřinu a přichází první údiv. Ani v nejmenším jsem nemohla předpokládat takové drama jaké se v posteli rozhostilo. Můj zápis začíná slovem Energie. To co vidím je naprostý roj.¹¹

Na odlívání jsem si přizvala své spolužáky a přátele Štěpána Kuse a Dana Doležala, pomoc na telefonu nám poskytovala Hedvika Matějíčková, jakožto nejzkušenější z nás.

Následovalo odstrojení igelitu a započetí odlévačského procesu přímo na měkoučké vlny jílového lóže.

1. vrstva sádry, tenoučká, rozehnaná kompresorem
2. vrstva sádry s jutou, juta přes noc namočená ve vodě, vyždímaná a promáčená sádrrou
3. dřevěný rám z latí 4 x 2 cm, z každé strany postele 3 cm odstup.
4. spojení rámu se sádrovým odlitkem za pomoci juty promáčené v sádře.
5. schnutí
6. odstranění boků postele
7. odříznutí odlitku od hlíny lanem + přivázání lana ke zvedacímu systému
8. pozvolné zvedání
9. odlitek levituje v prostoru
10. záprah a postavení odlitku k nejbližší stěně
11. ustrnutí, když jsme to viděli¹²⁻¹⁵

á světloň

Téměř stejným způsobem jsem postupovala při další noci, a další a další a další a další....

V případě pryskyřice, předcházela ještě příprava chemické ochrany, a sklorohože namísto juty. Pryskyřice se nanášela ještě na igelit a za pomoci malých malířských válečků.

Pryskyřice se míchala s tvrdidlem 100:3 a přidávala jsem probarvovací pastu barvy slonovinová kost.¹⁶⁻¹⁹

čekala jsem ho

TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKACE A POPIS DÍLA

Má bakalářská práce se skládá z procesu a výsledku.

Procesem bylo 6 nocí, výsledkem 6 odlitků.

Spánek trval 6 až 10 hodin dle situace a únavy, která předcházela.

Odlitky jsou o rozměrech 180 x 200 x 15 cm z toho jsou dva rozdělené v půli, tedy mají rozměry 90 x 200 x 15 cm

3 x odlitek ze sádry, 2-5 cm vyztužen jutou a dřevěnou konstrukcí. Odhadovaná váha 120 kg.²⁰⁻²³

3 x odlitek z pryskyřice, 0,5 – 3 cm vyztužen sklorohoží *tantraleomor* a dřevěnou konstrukcí. Odhadovaná váha 25 kg.²⁴⁻²⁶

Na 3 odlitcích jsem sama a na 3 s Hugem Wirthem.

Pryskyřicové odlitky jsou určeny primárně na zeď. Pro sádrové jsem vytvořila 4 x stojnou konstrukci ze železných jeleků.²⁷

stále mne leká

Na každém odlitku, záznamu noci, se v přední části nachází ve vysokém reliéfu jedna nebo dvě, více či méně patrné figury, v komplexním i detailnějším prozkoumání. Primární je pocit organičnosti a pohybu.

Detaily jsou na odlitcích patrné v různé míře.²⁸⁻²⁹

V zadní části může divák nahlédnout pod povrch podvědomého pohybu – zde je viditelná konstrukce, čtvercovitá síť, která celý odlitek drží pohromadě. Jedná se o tu bdělou část mé práce, konstruovanou a spočítanou.³⁰⁻³¹

Součástí díla je též fotofokumentace vytvořena spolu s Marií Sedelmayerovou. Pocitově naráží na proces tvorby, tedy vkročení do jílů a následné vyplnění prázdna jaké po fyzické, ale i psychické stránce zůstane po jeho opuštění.³²⁻³⁵

Součástí je též forma video-artu v němž se snoubí socha, obraz, video a audio vytvořené Marií Sedelmayerovou.

Součástí záznamu procesu jsou též mé zápisy snů a událostí jednotlivých nocí.

SILNÉ A SLABÉ STRÁNKY DÍLA

Hlavní předností bylo, že mne samotnou odlitky překvapovaly. S každým odlitkem byl můj údiv neutuchající. A musím říct, že spánek v hlíně má zvláštní účinky a je jedinečným zážitkem sám o sobě.

Za další přední přednost celé série považuji neomezenou aplikaci na jakýkoliv materiál. Stejně jako existuje fotografický záznam té stejné chvíle, toho stejného momentu na digitální fotoaparát, analogový fotoaparát či starý nebo nový mobil o různém rozlišení, tak různé materiály, zachycují nahromaděné dojmy z člověka a odráží různé struktury, prostorovost, detaily.

Další silnou stránkou je dle mého síla, jakou na diváka objekty působí v malé i velké formě.

Ovšem mým nejsubjektivnějším názorem, patřícím mezi ty nejsilnější přednosti jest, že pozorovatel v prvním momentě vidí něco a po delším zkoumání může odhalovat něco úplně jiného, další a další souvislosti, obrazce, lidskost i organičnost skryté v změti celku.

Za slabou stránku považuji váhu a rozměr, který je náročné převážet či umisťovat, nebo jen aby se zkrátka někam vešel. Za nedořešený považuji také systém postele, neb jíl je ledový a nedovoluje přímější kontakt s tělem.

Dalším slabým elementem byl můj strach více experimentovat, který vyplýval z pocitu, že se nepovede ani to, co jsem měla v plánu. Strach jsem, mohu říci překonala, a těším se na další vlastní pokračování v tomto směru, např. co se týče barevných odlitků, třeba podle toho jak jsem se danou noc cítila, nebo zkouška dalších materiálů.

ZÁVĚR

Celá bakalářská práce pro mne byla neskutečnou výzvou ve všech úrovních jak psychických, tak fyzických. Pustila jsem se do něčeho, co nemá řešení nemá konce nemá logiky. Naproti objektům, které jsou čímsi naprosto jasným, je autor, kterému to v hlavě vytvořilo zmatek.

Na závěr jsem vděčna, že jsem toto velké sousto rozkousala a byť ho nyní nemohu spolknout, předeštlá takové, jaké pro mne bylo.

Největším přínosem celé práce byla má snaha o přijetí části, kterou jsem odmítala a tím i nová možnost vystoupit, promluvit a třeba pomoci těm, kteří prožívali či prožívají podobné situace. Doufám, že tento text může být pro mnohé inspirací.

Dílo jako takové, je odrazem člověka, který se rozhodl vše přijmout a oddat se dané věci celým tělem i duší.

Objekty, jež vznikly jsou součástí mne. A já děkuji Benediktovi a celé fakultě Ladislava Sutnara, že vytvořili podmínky, které mi poskytly něco takového uskutečnit a prožít i s tím, že se někdy věci komplikovaly a zdálo se, že jsem nepochopena. Nyní i kdybych nepochopena byla, se můj vztah k dílu, jež vzniklo nezmění.

Bilé zdi či naopak brány mezi naším logickým, bdělým světem, kde plyne čas tak, jak jsme ho spočítali a veškerenstvo podléhá fyzikálním zákonům, tak jak jsme je odhalili a mezi nepochopitelnou říší nevědomí a snů, kde se čas i prostor shlukuje a mísí v nesmyslných obrazcích organična, jsou teď mezi námi, bez ohledu na to jak s nimi já nebo kdokoli jiný naloží, jsou mezi námi.³⁶

světlonoši příteli, naviděnou....

RESUME

My bachelor thesis is about relationship between consciousness and unconsciousness. I have used my own body for a kind of experiment with sleeping in sculpting.

I was looking for absolute automatism and I realized that the most honest form is being asleep. So I created a bed full of clay, which I use for my sleeping experiments. At night, after I fall asleep my body is modeling, sculpting and creating. These records of my movements are some kind of reflection what do people experience in their dreams.

Same as the brain creates dreams, I create with my body the landscape of unwakefulness.

The piece is a reflection of my neurological dysfunction, with which I live and fight all my life. Artpiece itself, is mirroring person who is willing to accept total resolution to his own case with his body and wil. The finished objects are part of myself. Big thanks to Benedikt and whole faculty of Ladislav Sutnar, that they created conditions to finish this project and let me experience everything that lead to it. Somtimes things got complicated and I was felt misunderstood. Even if I am misunderstood now my relationship to my work won't change.

White gates between our logical world where time flows as we counted, everything falls to the phisical laws as we discovered and the other world of incomprehencible, dreams and unconciuousness where time and space are binding into unreasonable images of nature. These gates are now among us despite the way I or anyone else uses them.

SEZNAM PŘÍLOH

- 4-7 První zkoušky
- 8 Příprava postele
- 9 Připravená postel a jíł
- 10 Zápisy
- 11 Odhalení prvního otisku noci
- 12-15 Odlívání sádra
- 16-19 Odlívání pryskyřice
- 20-23 Sádrové odlitky
- 24-26 Pryskyřicové odlitky
- 27 Stojná konstrukce
- 28-29 Detaily odlitků
- 30-31 Zadní strany odlitků
- 32-35 Fotografie Marie Sedelmayerová, záznam procesu
- 36 Odlitky mezi námi

SEZNAM PUŽITÝCH ZDROJŮ

Knižní předlohy:

SACKS, Oliver. Migréna. Praha:dybbuk, 2012. ISBN 978-80-7438-051-8

VÁCHAL, Josef. Kázání proti hříchu spěšnosti ad calendas graecas. Praha: Pragma, 2012.
ISBN 978-80-7349-334-9

PRATCHET, Terry. Mort. Praha: TALPRESS, 2007. ISBN 80-85609-55-X.

KAFKA, Franz. Proměna. Praha: Nakladatelství Franze Kafky, 2013. ISBN 978-80-7390-097-7.

HEANEROVÁ, Martica K. Orgasmus pokaždé: OLDAG, 1996. ISBN 80-85954-14-1.

Webové stránky:

¹ https://cs.wikipedia.org/wiki/Automobil#P%C5%AFvod_a_etymologick%C3%BD_v%C3%BDznam_slova

² <https://slovník-cizích-slov.abz.cz/web.php/slovo/automatismy>

³ http://www.artmuseum.cz/smery_list.php?smer_id=124